

Arrest

nr. 307 094 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, op 10 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 9 januari 2020 België binnen met een paspoort en verzoekt op 14 januari 2020 om internationale bescherming. Dit verzoek wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in naam van haar minderjarige zoon A. A. M. als vergezellende minderjarige ingediend. Op 29 oktober 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Bij arrest met nr. 256 451 van 15 juni 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Op 13 juli 2021 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 31 januari 2023 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de eerste bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden. Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Armeense oorsprong. U werd geboren op (...) 1981 in Tbilisi. U behaalde twee hogere diploma's, van een medische- en van een communicatie-opleiding. U werkte in de cosmetologie. U verliet Georgië op 9 januari 2020 samen met uw toenmalige echtgenoot, Az. M. (...), en uw zoon A. A. M. (...). Jullie reisden jullie per vliegtuig af naar België waar jullie nog dezelfde dag arriveerden. Op 14 januari 2020 werd er in uw naam een verzoek om internationale bescherming geregistreerd. Op 12 mei 2020 beviel u in België van een tweede zoon, Al. M. (...).

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u uw land van herkomst ontvlucht bent omdat u vreesde dat uw vader, die tentakels heeft in het crimineel milieu en zelf al vele jaren achter tralies heeft doorgebracht, u en uw gezin zou vermoorden. Uw vader kon zich niet neerleggen bij het gegeven dat u gehuwd bent met een Azerbeidzjaanse moslim.

Nadat u in november 2015 getrouwd bent met M. Az. (...), een Georgiër van Azerbeidzjaanse afkomst, begon u vanaf januari 2016 anonieme dreigtelefoons te ontvangen. Ten einde raad stapte u naar de politie en diende u klacht in. Amper drie dagen later kreeg u evenwel opnieuw dreigtelefoons en dit keer was men ook concreter en stelde men dat het uw vader was die u bedreigde. Nog in 2016, nadat jullie voor de verjaardag van uw man met de taxi naar een restaurant waren geweest, vonden jullie bij terugkeer jullie wagen vernield terug. Dit was uw vaders manier om een waarschuwing over te maken. In maart van 2016 werd uw man in elkaar geslagen door Armeniërs.

Omdat de dreigtelefoons intussen gewoon aanhielden besloten u en uw man om in oktober 2017 naar de Russische Federatie te trekken. Jullie vestigden zich in Moskou met de bedoeling er jullie leven uit te bouwen en de problemen met uw vader te vermijden. Dit bleek evenwel niet toereikend te zijn om uit de klauwen van uw vader te blijven. U merkte immers op dat u door een auto werd gevolgd en dat de inzittenden Georgisch spraken. U ging terug naar jullie verblijfplaats en nog diezelfde dag, meer bepaald 14 januari 2018, keerden u en uw man terug naar Georgië.

Eind oktober 2018 werd uw man opgepakt en werd hij valselijk beschuldigd van marihuanebezit. Op advies van zijn advocaat legde uw man, ondanks zijn onschuld, bekentenissen af. Hierdoor werd uw man op 25 december 2018 onder voorwaarden vrijgelaten. Volgens u is het plausibel dat uw man werd opgepakt omdat hij de dag ervoor had deelgenomen aan een demonstratie. Jullie hadden geïnvesteerd in een wooneenheid in een appartementsgebouw waarvan de bouw plots werd stopgezet. Samen met andere gedupeerden uitte uw man zijn ongenoegen middels voormelde demonstratie.

In november 2019 kwam uw vader (of althans iemand die zich voor uw vader uitgaf) langs bij I. (...), een persoon waar jullie onderdoken. U en uw gezin waren op dat moment ook bij I. (...), maar jullie kregen uw vader niet te zien. I. (...) kon uw vader of diegene die zich voor uw vader voordeed, afwimpelen door er mee te dreigen dat hij de politie zou contacteren.

In januari 2020 verlieten u en uw gezin definitief Georgië. Een eerder vertrek was voor jullie onmogelijk omdat één van de voorwaarden die uw man kreeg opgelegd naar aanleiding van zijn vermeend marihuanebezit een verbod om naar het buitenland te gaan betrof. Op 25 december 2019 was uw man verlost van de voorwaarden, waardoor jullie op 9 januari 2020 konden vertrekken uit Georgië.

Op 3 november 2020 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond daar u uit een veilig land van herkomst afkomstig bent. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielaanvraag en dat het gegeven dat u en uw man deel uitmaakten van een interetnisch huwelijk op zich niet volstond om te besluiten tot een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade.

Uw beroep tegen deze beslissing van het CGVS werd op 15 juni 2021 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 13 juli 2021 uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart u dat u niet langer samen bent met uw man en dat u door hem verplicht werd om tijdens uw eerste verzoek te verzinnen dat uw vader een crimineel was en jullie vervolgde. U verklaart dat uw ex-man u en de kinderen mishandelde en dat hij u ook

nu in België belaagt, waardoor de politie al meermaals is moeten tussenkomen. U vreest dat u, bij een terugkeer naar Georgië, zou vermoord worden door uw ex-man of door zijn familie. Ook vreest u dat uw kinderen van u zullen afgenomen worden door uw ex-man en zijn familie en dat ze bij hen slecht behandeld zullen worden.

Verder verklaart u dat een ex-partner van uw ex-man, Z. G. (...), voor uw vertrek uit Georgië van plan was u te vermoorden. Zij had een klacht ingediend tegen uw ex-man omdat hij haar geslagen had, en terwijl hij in de cel zat, probeerde zij u telefonisch te bereiken om eens af te spreken. U ging niet in op haar vraag en diende een klacht in tegen haar bij de politie, maar later werd u beschoten door onbekenden, wat in opdracht van Z. G. (...) zou geweest zijn. U verklaart dat dit de werkelijke reden was voor uw vertrek uit Georgië.

Ter staving van uw asiolverzoek legde u de volgende documenten neer: Identiteitsdocumenten (paspoorten en geboorteakte), een schrijven van uw advocaat, documenten in verband met agressie-incidenten van uw ex-man tegen u (aangiftes politie, ordemaatregel Rode Kruis), documenten in verband met diefstallen door uw ex-man gepleegd in België, documenten in verband met de veroordeling van uw ex-man in Georgië, documenten in verband met uw echtscheiding, foto's van uw ex-man die een sigaret of joint rolt; en van uzelf met verwondingen in het aangezicht, 2 foto's van een gsm-nummer, een foto van het paspoort van F. M. (...) en E. M. (...), screenshots van gesprekken tussen u en uw zus, screenshots van een whatsapp-gesprek met een onbekend nummer, uw medische documenten (een verslag van uw psychotherapeut en overzicht van uw medicatie), een aangifte bij de politie naar aanleiding van seksueel geweld gepleegd tegen uw zoon A. (...), en medische documenten met betrekking tot A. (...)’s ontwikkelingsachterstand.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legt weliswaar een document neer van uw psychotherapeute, die attesteert dat u kampt met angsten en paniekaanvallen, en dat via de therapie gewerkt wordt aan oefeningen om hierover meer controle te krijgen, en om te werken aan stabilisatie. Uit dit attest blijkt geenszins dat uw psychologische problemen van dien aard zouden zijn dat ze een normale deelname aan de internationale beschermingsprocedure zouden verhinderen. Verder verklaarde u ook zelf dat er geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ en verliep zowel het DVZ-gehoor als het CGVS-gehoor op een vlotte manier.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing van verzoek kennelijk ongegrond daar u uit een veilig land van herkomst afkomstig bent. Het CGVS stelde vast dat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielaanvraag, en dat het gegeven dat u en uw ex-man in een interetnisch huwelijk waren op zich niet volstond om te besluiten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd en u heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In onderhavig asielerzoek is echter geen dergelijk element voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en die geen verband houden met uw voorgaande verzoek, namelijk dat uw ex-man Az. M. (...) of zijn familie u zouden vermoorden bij terugkeer naar Georgië omdat u klacht tegen hem heeft ingediend, moet het volgende worden opgemerkt. Vooreerst zijn de problemen die u kent met uw ex-man van gemeenrechtelijke aard en houden ze geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep.

Verder blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonbaar dat u desondanks geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië. U slaagt hier echter niet in.

U beweert dat in Georgië alles met geld geregeld wordt, en dat uw ex-man veel geld heeft, en u niet (CGVS p. 9, 13, 15). Door de corruptie van politie en overheid zou u in Georgië geen bescherming kunnen krijgen tegen uw ex-man. Dit is echter slechts een blote bewering, die u geenszins weet te staven.

Vooreerst blijkt uit uw eigen verklaringen dat uw ex-man in het verleden reeds gerechtelijk vervolgd werd in Georgië omdat hij zijn minnares Z. G. (...) had geslagen. Hij heeft in de gevangenis gezeten in Georgië en werd veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van één jaar (CGVS p. 13-14). Dit wijst er geenszins op dat hij het gerechtelijke systeem in Georgië zou weten te manipuleren met geld, wel integendeel: het toont juist aan dat hij wel degelijk vervolgd en veroordeeld kan worden. Daarnaast claimt u dat uw ex-schoonfamilie en de azeri-gemeenschap in het algemeen uw ex-man met geld zouden bijstaan zodat hij niet vervolgd zou kunnen worden (CGVS p. 17-18), maar ook wat dit betreft legde u verklaringen af die juist op het tegendeel wijzen. Zo beweert u dat u ten tijde van de klacht tegen uw ex-man omdat hij zijn minnares geslagen had, bij zijn

familie ging smeken om geld opdat u een advocaat voor hem zou kunnen betalen. Zijn familie weigerde echter te helpen en stelde "dat hij maar moest zitten" (CGVS p. 15). U was de enige die bereid was om hem te proberen helpen. Dat wijst er opnieuw juist op dat ook de familie van uw ex-man geen interesse heeft om hem uit de nesten te helpen wanneer hij criminele feiten heeft gepleegd: niet via legale weg middels het inhuren van een advocaat, laat staan via de illegale weg middels omkoping. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, komt u niet verder dan te stellen dat uw ex-schoonfamilie Z. (...) haatte maar tegelijk vonden dat uw ex-man zijn lesje maar eens moest leren (CGVS p. 18). Deze uitleg bevestigt echter alleen maar het gegeven dat uw ex-schoonfamilie niet bereid is om uw ex-man uit de gevangenis te helpen, zélf s wanneer ze klaarblijkelijk de persoon haten die klacht tegen hem indiende.

Verder verklaart u dat u uw ex-man zelf "met geld" uit de gevangenis heeft gekregen. Bij verdere bevraging blijkt dat echter te gaan om geld dat u gestort heeft op zijn gevangenisrekening, zodat hij in de gevangenis iets voor zichzelf zou kunnen kopen, en om geld dat u betaald heeft aan een advocaat die hem zou verdedigen tijdens zijn proces (CGVS p. 13, 14-15). Dit vormt onderdeel van de normale rechtsgang en verklaart dus niet waarom u zou menen dat het Georgische gerecht makkelijk omkoopbaar is.

Tot slot verklaart u dat ook het hebben van connecties binnen politie of gerecht er in Georgië voor kan zorgen dat misdadigers er onbestraft blijven. Zo stelt u dat u een klacht indiende tegen de minnares van uw ex-man, Z. G. (...), waarmee niets gebeurd is omdat zij waarschijnlijk één of andere hooggeplaatste persoon kent bij de Georgische politie of het gerecht. Ook is slechts een blote bewering: u weet niet wie deze hooggeplaatste persoon dan precies zou zijn en blijkt zomaar te veronderstellen dat ze misschien connecties heeft (CGVS p. 16). Daarenboven verklaart u klacht ingediend te hebben tegen Z. (...) omdat zij u contacteerde in een poging om met u af te spreken. De politie stelde u toen verder op de hoogte te houden, maar u vernam geen nieuws meer in verband met deze klacht. Nadat u deze klacht indiende, zou Z. (...) een moordpoging op u georkestreerd hebben: zij zorgde ervoor dat enkele onbekenden u beschoten (CGVS p. 16). Eigenaardig genoeg heeft u van deze moordpoging géén aangifte gedaan. Het gegeven dat de Georgische politie niet veel kon doen met een klacht over een telefoontje om eens af te spreken, kan niet beschouwd worden als een aanwijzing dat zij ook geen enkele actie zouden ondernomen hebben mocht u melding gemaakt hebben van het gegeven dat u beschoten zou zijn. Wanneer u gevraagd wordt naar het gegeven dat u de politie niet op de hoogte bracht van de moordpoging, komt u niet verder dan te stellen dat u zichzelf moest redden, omdat de politie u bij uw klacht naar aanleiding van het telefoontje van Z. (...) gezegd had dat er eerst iets concreets moest gebeuren voor ze actie konden ondernemen (CGVS p. 16). Dat is niet onaannemelijk, maar het komt des te bevreedender over dat u op het moment dat er wél iets concreets gebeurde, namelijk de beschieting, de politie niet inlichtte. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat het best logisch is dat de politie niet veel kon doen met één telefoontje om eens af te spreken, en dat dit er toch niet op wijst dat Z. G. (...) hooggeplaatste personen kent die haar beschermen, komt u niet verder dan te herhalen dat de politie het zelfs het eenvoudigste voor u niet gedaan heeft (CGVS p. 17). Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de politie u niet zou kunnen of willen helpen aangezien u geen enkele poging gedaan heeft om hun hulp in te roepen bij deze ernstige gebeurtenis.

Er moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht. De bewering dat u in Georgië aangevallen of vermoord zou worden door uw ex-man of zijn familie, kan zodoende niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw ex-man of schoonfamilie uw kinderen van u zou afnemen, moet het volgende worden opgemerkt. Opnieuw blijkt het slechts een blote bewering dat deze mensen er überhaupt toe in staat zouden zijn om uw kinderen zonder meer van u af te nemen. U acht het onmogelijk dat u bij uw scheiding (volledig of gedeeld) hoederecht voor uw kinderen zou kunnen krijgen via de rechtbank, maar als reden voor deze veronderstelling haalt u opnieuw aan dat in Georgië alles met geld geregeld wordt (CGVS p. 17). Zoals hierboven reeds uiteengezet heeft u deze bewering echter geenszins aannemelijk gemaakt. Verder verklaart u nog dat uw ex-man op de hulp zou kunnen rekenen van zijn schoonfamilie en van de azeri-gemeenschap in het algemeen om jullie kinderen van u af te pakken, maar zoals hierboven reeds uiteengezet heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw ex-schoonfamilie in staat zou zijn om het gerecht te manipuleren, en zijn er integendeel aanwijzingen dat zij daar bovendien niet eens toe bereid zouden zijn.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw kinderen niet in Armenië kunnen wonen omdat ze azeri zijn, moet worden opgemerkt dat hun vrees moet worden beoordeeld ten opzichte van het land waarvan ze de nationaliteit hebben, namelijk Georgië. Al tijdens uw eerste verzoek werd geoordeeld dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer kunnen geëxtrapoleerd worden naar Georgië, en dat zelfs mochten in de toekomst hypothetische problemen naar voren komen, u over beschermingsmogelijkheden beschikt in Georgië. Ook uw bewering dat uw kinderen niet in Armenië kunnen wonen, vormt zodoende geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Met betrekking tot de documenten die u neerlegt in verband met de feiten die uw ex-man in België gepleegd heeft jegens u en de kinderen (aangiftes bij de politie van agressie-incidenten, ordemaatregel Rode Kruis), in verband met de winkeldiefstallen die hij pleegde, de foto's die u neerlegt van uw ex-man die (vermoedelijk) een joint rolt en de foto's die u neerlegt van zichzelf met verwondingen in het aangezicht en op de arm, moet het volgende worden opgemerkt. Deze documenten vormen weliswaar een ernstige aanwijzing van het agressieve en criminele gedrag van uw ex-man, maar dat verandert niets aan het gegeven dat u ook in Georgië een beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten. Datzelfde geldt voor wat betreft de Georgische gerechtelijke documenten die u neerlegt in verband met de veroordeling van uw ex-man in Georgië. Deze documenten vormen dus evenmin een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het attest van uw psychotherapeute verklaart dat u sedert 12 april 2021 in therapie bent en dat u last heeft van angsten en paniekaanvallen. Uw psychotherapeut beschrijft dat er gewerkt wordt aan oefeningen om meer rust te krijgen. Dit vormt op zich geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming in Georgië minstens aanzienlijk vergroot. Hetzelfde geldt voor het document waarop aangegeven staat welke medicatie u inneemt.

De documentenbundel die u neerlegt in verband met uw echtscheiding toont enkel aan dat u intussen van uw ex-man gescheiden bent. De brief van uw advocaat van beschrijft enkel dat u niet langer samen bent met Az. M. (...), dat u nieuwe elementen wenst te presenteren en een nieuw verzoek om internationale bescherming zal indienen, hetgeen u dan ook gedaan heeft. De brief heeft enkel betrekking op de procedure en heeft geen inhoudelijk verband met uw verzoek om internationale bescherming, waardoor het evenmin een nieuw element is dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De medische documenten van A. (...) doen uitvoerig beschrijving van zijn ontwikkelingsachterstand en attesteren dat hij "zeker lijdt aan mentale retardatie", "waarschijnlijk aan een autismespectrumstoornis", en dat er mogelijk sprake is van een "impact van trauma". In de documenten wordt geattesteerd dat A. (...) verder opgevolgd moet worden. Echter kan uit de mentale achterstand van uw zoon niet worden besloten tot het bestaan in uw of zijn hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in Georgië, en blijkt uit de documenten geenszins dat A. (...) de hulp of begeleiding die hij nodig heeft, in Georgië niet zou kunnen krijgen, waardoor deze documenten geen nieuw element vormen dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een aangifte neer die u deed bij de politie naar aanleiding van seksueel geweld dat tegen A. (...) gepleegd werd in het opvangcentrum in België. Een getuige zou gezien hebben hoe een andere centrumbewoner A. (...) aanrandde. Er moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenis, hoe stuitend ook, op zich geen verband houdt met een bepaalde vrees in Georgië. U theoretiseert weliswaar (in uw aangifte) dat uw ex-man mogelijk iemand op jullie zoon zou afgestuurd hebben om op die manier de kinderen van u te laten afpakken, maar dat is slechts een blote bewering. Zodoende kan ook uw politie-aangifte niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een bundel screenshots neer van gesprekken tussen u en uw zus N. (...), en met een niet-opgeslagen contact. U voorziet geen duiding bij deze gesprekken, maar er kan worden opgemerkt dat aan persoonlijke gesprekken die u voert met anderen weinig bewijswaarde kan toegeschreven worden, en dat niet kan worden ingezien hoe uit deze gesprekken zou moeten blijken dat u in Georgië niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten. Zodoende vormen ook deze screenshots geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt. Hetzelfde kan gezegd worden voor de foto van een telefoonnummer dat u neerlegt.

U legt ook foto's neer van twee familieleden van uw ex-man, namelijk van F. (...) en van E. M. (...). De identiteitsgegevens van deze familieleden van uw ex-man vormen geen aanwijzing dat u in Georgië de bescherming van de autoriteiten tegen hem niet zou kunnen inroepen, en zijn zodoende ook geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Uw eigen identiteitsdocumenten (geboorteakte A. (...), paspoort van uzelf en A. (...)) tonen identiteitsgegevens die niet betwist worden en die evenmin kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.3. Op 13 juli 2021 verzoeken A. A. M. en A. M., de minderjarige zonen van verzoekster, elk in eigen naam om internationale bescherming. Op 31 januari 2023 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de tweede en de derde bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de vader van A. A. M. en A. M. aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van A. A. M. wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit en je bent afkomstig uit Batumi. Je werd geboren op (...) 2016. Je hebt op 9 januari 2020 je land van herkomst verlaten in het gezelschap van je ouders (je moeder I. K. (...) en je vader Az. M. (...)). Op 14 januari 2020 hebben je ouders een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 3 november 2020 een beslissing kennelijk ongegrond genomen. Het beroep van je ouders tegen deze beslissing werd op 15 juni 2021 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 13 juli 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, en op dezelfde dag diende zij zelf in eigen naam een volgend verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek legde je moeder in jouw naam verklaringen af, aangezien je zelf nog te jong bent om gehoord te worden. Je moeder, die zowel de Georgische als de Armeense nationaliteit heeft, verklaart dat je niet in Armenië kan wonen omdat je etnisch azeri bent. Verder verklaart ze dat zij van je vader gescheiden is, en dat ze vreest dat hij of zijn familie het hoederecht over jou en je broer zullen verkrijgen, jullie een islamitische opvoeding geven, en dat jullie door hun toedoen in het criminele- of drugsmilieu zouden terechtkomen. Verder vertelt ze dat je in Georgië geen geschikte behandeling kan krijgen voor je ontwikkelingsachterstand en autisme.

Ter staving van je asielaanvraag diende je de volgende documenten in: je paspoort, medische documenten, en een politie-aangifte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Gezien je jonge leeftijd werd geoordeeld dat je niet in staat bent om zelf een gehoor af te leggen op het CGVS. Daarom legde je moeder in jouw naam verklaringen af ter staving van jouw verzoek, en legde zij in jouw naam documenten neer.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verklaarde namelijk in jouw naam dat jullie niet in Armenië kunnen wonen omdat jullie azeri zijn en er gepest zouden worden. Los van het feit dat je vrees moet beoordeeld worden ten aanzien van je land van herkomst, in jouw geval Georgië, werd reeds in het kader van het eerste verzoek van je ouders, waarvoor de beslissing definitief is, aangestipt dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer konden worden geëxtrapoleerd naar Georgië, en zelfs dat indien er in de toekomst (hypothetische) problemen hieromtrent naar boven zouden komen, dat jullie dan nog beschermingsmogelijkheden genieten in Georgië.

Verder verklaart je moeder dat ze vreest dat jij en je broer zullen opgevoed worden door je vader of zijn familie, als moslims, en dat jullie druggebruikers of criminelen zullen worden (CGVS p. 17-18). Deze motieven haalde ze ook aan in het kader van haar eigen vrees. Zoals werd gemotiveerd in de beslissing naar aanleiding van het tweede verzoek van je moeder, zijn er echter geen aanwijzingen dat je moeder geen beroep zou kunnen doen op de normale gerechtelijke procedures in verband met hoederecht, en zijn er evenmin aanwijzingen dat je vader of zijn familie in staat of bereid zouden zijn om de rechtbanken te manipuleren (zie motivering volgend verzoek I. K. (...), toegevoegd aan de blauwe map). Je moeders vrees dat jullie als criminelen of druggebruikers zouden opgroeien als jullie contact zouden hebben met of opgevoed zouden worden door je vader of zijn familie, is een blote bewering waar geen aanwijzingen voor zijn. En wat betreft haar vrees dat jullie als moslim zullen worden opgevoed moet worden benadrukt het gegeven van, hypothetisch, als moslim op te groeien geen vervolging vormt in de zin van de conventie van Genève, noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit vormt dus een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

Je moeder verklaart nog dat je een ontwikkelingsachterstand hebt waarvoor je in Georgië geen correcte behandeling zou krijgen (Extra vragen BMV, DVZ, vraag 3). Ook dat is echter slechts een blote bewering waarvoor je moeder geen bewijzen voorlegt, en het CGVS beschikt evenmin over elementen waaruit zou blijken dat je in Georgië niet zou kunnen worden begeleid.

Ten slotte blijkt uit een politie-aangifte die je moeder na het CGVS-gehoor opstuurde dat je in het opvangcentrum in België slachtoffer werd van seksueel misbruik door een medebewoner van het centrum. Ook dit is echter geen element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam verantwoordt, aangezien dit incident, hoe vreselijk ook, geen verband houdt met een vrees in Georgië.

De documenten die moeder in jouw naam neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je identiteitsgegevens uit je paspoort worden niet betwist. De documenten met betrekking tot je medische opvolging in Georgië tonen weliswaar aan dat je begeleiding nodig hebt, maar niet dat deze in Georgië niet beschikbaar is of dat de toegang ertoe je zou ontzegd worden. Over de politie-aangifte werd hierboven reeds gemotiveerd.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van A. M. wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit. Je werd geboren op (...) 2020 in Sint-Niklaas. Je ouders (je moeder I. K. (...) en je vader Az. M. (...)) hebben op 9 januari 2020 hun land van herkomst, Georgië, verlaten. Op 14 januari 2020 hebben je ouders een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 15 mei 2020 werd jij geboren, waarna je op 5 juni 2020 werd als minderjarige werd bijgevoegd bij het internationale beschermingsverzoek van je ouders. Je ouders werden gehoord in het kader van dit verzoek op 21 september 2020. Voor dit verzoek werd op 3 november 2020 een beslissing kennelijk ongegrond genomen. Het beroep van je ouders tegen deze beslissing werd op 15 juni 2021 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 13 juli 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, op dezelfde dag diende je moeder zelf in eigen naam een volgend verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek legde je moeder in jouw naam verklaringen af, aangezien je zelf nog te jong bent om gehoord te worden. Je moeder, die zowel de Georgische als de Armeense nationaliteit heeft, verklaart dat je niet in Armenië kan wonen omdat je etnisch azeri bent. Verder verklaart ze dat zij van je vader gescheiden is, en dat ze vreest dat hij of zijn familie het hoederecht over jou en je broer zullen verkrijgen, jullie een islamitische opvoeding geven, en dat jullie door hun toedoen in het criminele- of drugsmilieu zouden terechtkomen. Ter staving van je asielaanvraag diende je de volgende documenten in: je geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Gezien je jonge leeftijd werd geoordeeld dat je niet in staat bent om zelf een gehoor af te leggen op het CGVS. Daarom legde je moeder in jouw naam verklaringen af ter staving van jouw verzoek, en legde zij in jouw naam documenten neer.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verklaarde namelijk in jouw naam dat jullie niet in Armenië kunnen wonen omdat jullie azeri zijn en er gepest zouden worden. Los van het feit dat je vrees moet beoordeeld worden ten aanzien van je land van herkomst, in jouw geval Georgië, werd reeds in het kader van het eerste verzoek van je ouders, waarvoor de beslissing definitief is, aangestipt dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer konden worden geëxtrapoleerd naar Georgië, en zelfs dat indien er in de toekomst (hypothetische) problemen hieromtrent naar boven zouden komen, dat jullie dan nog beschermingsmogelijkheden genieten in Georgië.

Verder verklaart je moeder dat ze vreest dat jij en je broer zullen opgevoed worden door je vader of zijn familie, als moslims, en dat jullie druggebruikers of criminelen zullen worden (CGVS p. 17-18). Deze motieven haalde ze ook aan in het kader van haar eigen verzoek. Zoals werd gemotiveerd in de beslissing naar aanleiding van het tweede verzoek van je moeder, zijn er echter geen aanwijzingen dat je moeder geen beroep zou kunnen doen op de normale gerechtelijke procedures in verband met hoederecht, en zijn er evenmin aanwijzingen dat je vader of zijn familie in staat of bereid zouden zijn om de rechtbanken te manipuleren (zie motivering volgend verzoek I. K. (...), toegevoegd aan de blauwe map). Je moeders vrees dat jullie als criminelen of druggebruikers zouden opgroeien als jullie contact zouden hebben met of opgevoed zouden worden door je vader of zijn familie, is een blote bewering waar geen aanwijzingen voor

zijn. En wat betreft haar vrees dat jullie als moslim zullen worden opgevoed moet worden benadrukt het gegeven van, hypothetisch, als moslim op te groeien geen vervolging vormt in de zin van de conventie van Genève, noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit vormt dus een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

De documenten die moeder in jouw naam neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je identiteitsgegevens uit je geboorteakte worden niet betwist.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/4, 48/5 en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster gaat in het middel in op de algemene situatie in haar land van herkomst, Georgië, en op de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees. Zij stelt tevens dat de bestreden beslissing berust op onbelangrijke tegenstrijdigheden, vaagheden en onjuiste verklaringen en wijst op de gedeelde bewijslast in asielzaken. Zij meent dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden een attest van opvang van het Rode Kruis Vlaanderen (stuk 2), het strafdossier van verzoeksters ex-partner (stuk 4), correspondentie tussen verzoekster en haar ex-partner (stuk 5), een beslissing tot een ordemaatregel (stuk 6) en medische stukken met betrekking tot A. A. M. (stuk 7) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 24 februari 2023 legt verwerende partij een nota houdende "*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*" neer, waarin zij refereert aan de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 16 januari 2023.

2.2.3. Op 10 april 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 11 december 2023.

2.2.4. Bij een op 12 april 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet fotokopieën van haar echtscheidingsvonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 31 oktober 2023, van een "*Certificat de nationalité*" van de consulaire dienst van de Armeense ambassade in België van 11 augustus 2023 en van een "*Certificate*" van de Georgische ambassade in België van 28 juni 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden acht.

2.3.1.2. De Raad benadrukt voorts dat de eerste bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de adjunct-commissaris de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De tweede en de derde bestreden beslissing werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de adjunct-commissaris de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk is omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (i) verzoeksters eerste verzoek werd afgesloten met een *“beslissing van verzoek kennelijk ongegrond”* omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielaanvraag en het gegeven dat zij en haar man deel uitmaakten van een interetnisch huwelijk op zich niet volstond om te besluiten tot een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade en dat deze beslissing door de Raad werd bevestigd, dat (ii) de problemen die verzoekster kent met haar ex-man van gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, dat (iii) verzoekster niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht, dat (iv) het slechts een blote bewering is dat verzoeksters ex-man of schoonfamilie er toe in staat zouden zijn om verzoeksters kinderen zonder meer van haar af te nemen, dat (v) verzoeksters bewering dat haar kinderen niet in Armenië kunnen wonen geen nieuw element vormt dat haar kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt nu hun vrees moet worden beoordeeld ten opzichte van het land waarvan ze de nationaliteit hebben, namelijk Georgië, en dat (vi) de stukken die verzoekster neerlegt geen nieuw element vormen dat haar kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogt. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat A. A. M. geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigen, nu (i) uit de verklaringen van zijn moeder op het CGVS blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving

van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is, (ii) zijn moeder het motief dat ze vreest dat hij en zijn broer opgevoed zullen worden door zijn vader of diens familie, als moslims, en dat zij druggebruikers of criminelen zullen worden ook reeds aanhaalde in het kader van haar eigen vrees, (iii) de verklaring dat hij een ontwikkelingsachterstand heeft waarvoor hij in Georgië geen correcte behandeling zou krijgen slechts een blote bewering is waarvoor zijn moeder geen bewijzen voorlegt, (iv) het incident dat hij in het opvangcentrum in België slachtoffer werd van seksueel misbruik door een medebewoner van het centrum geen verband houdt met een vrees in Georgië en (v) de documenten die zijn moeder in zijn naam neerlegt niets veranderen aan deze appreciatie. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ten slotte wordt ook in de motieven van de derde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat A. M. geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigen, nu (i) uit de verklaringen van zijn moeder op het CGVS blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is, (ii) zijn moeder het motief dat ze vreest dat hij en zijn broer opgevoed zullen worden door zijn vader of diens familie, als moslims, en dat zij druggebruikers of criminelen zullen worden ook reeds aanhaalde in het kader van haar eigen vrees en (iii) de documenten die zijn moeder in zijn naam neerlegt niets veranderen aan deze appreciatie. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de derde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de eerste bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoeksters vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening

mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verklaart verzoekster dat zij niet langer samen is met haar man en dat zij door hem verplicht werd om tijdens haar eerste verzoek te verzinnen dat haar vader een crimineel was die hen vervolgde. Zij verklaart dat haar ex-man haar en de kinderen mishandelde en dat hij haar ook nu in België belaagt, waardoor de politie al meermaals is moeten tussenkomen. Zij stelt te vrezen dat zij, bij een terugkeer naar Georgië, zou worden vermoord door haar ex-man of door zijn familie en dat haar kinderen van haar zullen worden afgenomen door haar ex-man en zijn familie en slecht behandeld zullen worden. Daarnaast verklaart zij dat een ex-partner van haar ex-man, Z. G., voor haar vertrek uit Georgië van plan was haar te vermoorden. De werkelijke reden voor haar vertrek uit Georgië zou zijn geweest dat zij er in opdracht van Z. G. werd beschoten door onbekenden.

Ter ondersteuning van haar tweede, huidig verzoek om internationale bescherming legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure identiteitsdocumenten en documenten in verband met de agressie van haar ex-man voor, alsook fotokopieën van een schrijven van haar advocaat, van documenten in verband met diefstallen die haar ex-man in België pleegde, van documenten in verband met de veroordeling van haar ex-man in Georgië, van documenten in verband met haar echtscheiding, van foto's van haar ex-man en van zichzelf met verwondingen in het aangezicht en van een gsm-nummer, van een foto van het paspoort van familieleden van haar ex-man, van *screenshots* van gesprekken met haar zus, van *screenshots* van een *Whatsapp*-gesprek met een onbekend nummer, van medische documenten en van een politieaanpak (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoekster, stuk 6, map met 'documenten').

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de eerste bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing van verzoek kennelijk ongegrond daar u uit een veilig land van herkomst afkomstig bent. Het CGVS stelde vast dat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielaanvraag, en dat het gegeven dat u en uw ex-man in een interetnisch huwelijk waren op zich niet volstond om te besluiten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd en u heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg rust er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Bijgevolg rust er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In onderhavig asielerzoek is echter geen dergelijk element voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en die geen verband houden met uw voorgaande verzoek, namelijk dat uw ex-man Az. M. (...) of zijn familie u zouden vermoorden bij terugkeer naar Georgië omdat u klacht tegen hem heeft ingediend, moet het volgende worden opgemerkt. Vooreerst zijn de problemen die u kent met uw ex-man van gemeenrechtelijke aard en houden ze geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep.

Verder blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties

waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u desondanks geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië. U slaagt hier echter niet in.

U beweert dat in Georgië alles met geld geregeld wordt, en dat uw ex-man veel geld heeft, en u niet (CGVS p. 9, 13, 15). Door de corruptie van politie en overheid zou u in Georgië geen bescherming kunnen krijgen tegen uw ex-man. Dit is echter slechts een blote bewering, die u geenszins weet te staven.

Vooreerst blijkt uit uw eigen verklaringen dat uw ex-man in het verleden reeds gerechtelijk vervolgd werd in Georgië omdat hij zijn minnares Z. G. (...) had geslagen. Hij heeft in de gevangenis gezeten in Georgië en werd veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van één jaar (CGVS p. 13-14). Dit wijst er geenszins op dat hij het gerechtelijke systeem in Georgië zou weten te manipuleren met geld, wel integendeel: het toont juist aan dat hij wel degelijk vervolgd en veroordeeld kan worden. Daarnaast claimt u dat uw ex-schoonfamilie en de azeri-gemeenschap in het algemeen uw ex-man met geld zouden bijstaan zodat hij niet vervolgd zou kunnen worden (CGVS p. 17-18), maar ook wat dit betreft legde u verklaringen af die juist op het tegendeel wijzen. Zo beweert u dat u ten tijde van de klacht tegen uw ex-man omdat hij zijn minnares geslagen had, bij zijn familie ging smeken om geld opdat u een advocaat voor hem zou kunnen betalen. Zijn familie weigerde echter te helpen en stelde "dat hij maar moest zitten" (CGVS p. 15). U was de enige die bereid was om hem te proberen helpen. Dat wijst er opnieuw juist op dat ook de familie van uw ex-man geen interesse heeft om hem uit de nesten te helpen wanneer hij criminele feiten heeft gepleegd: niet via legale weg middels het inhuren van een advocaat, laat staan via de illegale weg middels omkoping. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, komt u niet verder dan te stellen dat uw ex-schoonfamilie Z. (...) haatte maar tegelijk vond dat uw ex-man zijn lesje maar eens moest leren (CGVS p. 18). Deze uitleg bevestigt echter alleen maar het gegeven dat uw ex-schoonfamilie niet bereid is om uw ex-man uit de gevangenis te helpen, zélf s wanneer ze klaarblijkelijk de persoon haten die klacht tegen hem indiende.

Verder verklaart u dat u uw ex-man zelf "met geld" uit de gevangenis heeft gekregen. Bij verdere bevraging blijkt dat echter te gaan om geld dat u gestort heeft op zijn gevangenisrekening, zodat hij in de gevangenis iets voor zichzelf zou kunnen kopen, en om geld dat u betaald heeft aan een advocaat die hem zou verdedigen tijdens zijn proces (CGVS p. 13, 14-15). Dit vormt onderdeel van de normale rechtsgang en verklaart dus niet waarom u zou menen dat het Georgische gerecht makkelijk omkoopbaar is.

Tot slot verklaart u dat ook het hebben van connecties binnen politie of gerecht er in Georgië voor kan zorgen dat misdadigers er onbestraft blijven. Zo stelt u dat u een klacht indiende tegen de minnares van uw ex-man, Z. G. (...), waarmee niets gebeurd is omdat zij waarschijnlijk één of andere hooggeplaatste persoon kent bij de Georgische politie of het gerecht. Ook is slechts een blote bewering: u weet niet wie deze hooggeplaatste persoon dan precies zou zijn en blijkt zomaar te veronderstellen dat ze misschien connecties heeft (CGVS p. 16). Daarenboven verklaart u klacht ingediend te hebben tegen Z. (...) omdat zij u contacteerde in een poging om met u af te spreken. De politie stelde u toen verder op de hoogte te houden, maar u vernam geen nieuws meer in verband met deze klacht. Nadat u deze klacht indiende, zou Z. (...) een moordpoging op u georkestreerd hebben: zij zorgde ervoor dat enkele onbekenden u beschoten (CGVS p. 16). Eigenaardig genoeg heeft u van deze moordpoging géén aangifte gedaan. Het gegeven dat de Georgische politie niet veel kon doen met een klacht over een telefoontje om eens af te spreken, kan niet beschouwd worden als een aanwijzing dat zij ook geen enkele actie zouden ondernomen hebben mocht u melding gemaakt hebben van het gegeven dat u beschoten zou zijn. Wanneer u gevraagd wordt naar het gegeven dat u de politie niet op de hoogte bracht van de moordpoging, komt u niet verder dan te stellen dat u zichzelf moest redden, omdat de politie u bij uw klacht naar aanleiding van het telefoontje van Z. (...) gezegd had dat er eerst iets concreets moest gebeuren voor ze actie konden ondernemen (CGVS p. 16). Dat is niet onaannemelijk, maar het komt des te bevreesdender over dat u op het moment dat er wél iets concreets gebeurde, namelijk de beschieting, de politie niet inlichtte. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat het best logisch is dat de politie niet veel kon doen met één telefoontje om eens af te spreken, en dat dit er toch niet op wijst dat Z. G. (...) hooggeplaatste personen kent die haar beschermen, komt u niet verder dan te herhalen dat de politie het zelfs het eenvoudigste voor u niet gedaan heeft (CGVS p. 17). Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de politie u niet zou kunnen of willen helpen aangezien u geen enkele poging gedaan heeft om hun hulp in te roepen bij deze ernstige gebeurtenis.

Er moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht. De bewering dat u in Georgië aangevallen of vermoord zou worden door uw ex-man of zijn familie, kan zodoende niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw ex-man of schoonfamilie uw kinderen van u zou afnemen, moet het volgende worden opgemerkt. Opnieuw blijkt het slechts een blote bewering dat deze mensen er überhaupt toe in staat zouden zijn om uw kinderen zonder meer van u af te nemen. U acht het onmogelijk dat u bij uw scheiding (volledig of gedeeld) hoederecht voor uw kinderen zou kunnen krijgen via de rechtbank, maar als

reden voor deze veronderstelling haalt u opnieuw aan dat in Georgië alles met geld geregeld wordt (CGVS p. 17). Zoals hierboven reeds uiteengezet heeft u deze bewering echter geenszins aannemelijk gemaakt. Verder verklaart u nog dat uw ex-man op de hulp zou kunnen rekenen van zijn schoonfamilie en van de azeri-gemeenschap in het algemeen om jullie kinderen van u af te pakken, maar zoals hierboven reeds uiteengezet heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw ex-schoonfamilie in staat zou zijn om het gerecht te manipuleren, en zijn er integendeel aanwijzingen dat zij daar bovendien niet eens toe bereid zouden zijn.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw kinderen niet in Armenië kunnen wonen omdat ze azeri zijn, moet worden opgemerkt dat hun vrees moet worden beoordeeld ten opzichte van het land waarvan ze de nationaliteit hebben, namelijk Georgië. Al tijdens uw eerste verzoek werd geoordeeld dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer kunnen geëxtrapoleerd worden naar Georgië, en dat zelfs mochten in de toekomst hypothetische problemen naar voren komen, u over beschermingsmogelijkheden beschikt in Georgië. Ook uw bewering dat uw kinderen niet in Armenië kunnen wonen, vormt zodoende geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Met betrekking tot de documenten die u neerlegt in verband met de feiten die uw ex-man in België gepleegd heeft jegens u en de kinderen (aangiftes bij de politie van agressie-incidenten, ordemaatregel Rode Kruis), in verband met de winkeldiefstallen die hij pleegde, de foto's die u neerlegt van uw ex-man die (vermoedelijk) een joint rolt en de foto's die u neerlegt van zichzelf met verwondingen in het aangezicht en op de arm, moet het volgende worden opgemerkt. Deze documenten vormen weliswaar een ernstige aanwijzing van het agressieve en criminele gedrag van uw ex-man, maar dat verandert niets aan het gegeven dat u ook in Georgië een beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten. Datzelfde geldt voor wat betreft de Georgische gerechtelijke documenten die u neerlegt in verband met de veroordeling van uw ex-man in Georgië. Deze documenten vormen dus evenmin een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Het attest van uw psychotherapeute verklaart dat u sedert 12 april 2021 in therapie bent en dat u last heeft van angsten en paniekaanvallen. Uw psychotherapeut beschrijft dat er gewerkt wordt aan oefeningen om meer rust te krijgen. Dit vormt op zich geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming in Georgië minstens aanzienlijk vergroot. Hetzelfde geldt voor het document waarop aangegeven staat welke medicatie u inneemt.

De documentenbundel die u neerlegt in verband met uw echtscheiding toont enkel aan dat u intussen van uw ex-man gescheiden bent. De brief van uw advocaat van beschrijft enkel dat u niet langer samen bent met Az. M. (...), dat u nieuwe elementen wenst te presenteren en een nieuw verzoek om internationale bescherming zal indienen, hetgeen u dan ook gedaan heeft. De brief heeft enkel betrekking op de procedure en heeft geen inhoudelijk verband met uw verzoek om internationale bescherming, waardoor het evenmin een nieuw element is dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

De medische documenten van A. (...) doen uitvoerig beschrijving van zijn ontwikkelingsachterstand en attesteren dat hij "zeker lijdt aan mentale retardatie", "waarschijnlijk aan een autismespectrumstoornis", en dat er mogelijk sprake is van een "impact van trauma". In de documenten wordt geattesteerd dat A. (...) verder opgevolgd moet worden. Echter kan uit de mentale achterstand van uw zoon niet worden besloten tot het bestaan in uw of zijn hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in Georgië, en blijkt uit de documenten geenszins dat A. (...) de hulp of begeleiding die hij nodig heeft, in Georgië niet zou kunnen krijgen, waardoor deze documenten geen nieuw element vormen dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een aangifte neer die u deed bij de politie naar aanleiding van seksueel geweld dat tegen A. (...) gepleegd werd in het opvangcentrum in België. Een getuige zou gezien hebben hoe een andere centrumbewoner A. (...) aanrandde. Er moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenis, hoe stuitend ook, op zich geen verband houdt met een bepaalde vrees in Georgië. U theoretiseert weliswaar (in uw aangifte) dat uw ex-man mogelijk iemand op jullie zoon zou afgestuurd hebben om op die manier de kinderen van u te laten afpakken, maar dat is slechts een blote bewering. Zodoende kan ook uw politie-aangifte niet beschouwd worden als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

U legt een bundel screenshots neer van gesprekken tussen u en uw zus N. (...), en met een niet-opgeslagen contact. U voorziet geen duiding bij deze gesprekken, maar er kan worden opgemerkt dat aan persoonlijke gesprekken die u voert met anderen weinig bewijswaarde kan toegeschreven worden, en dat niet kan worden ingezien hoe uit deze gesprekken zou moeten blijken dat u in Georgië niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten. Zodoende vormen ook deze screenshots geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt. Hetzelfde kan gezegd worden voor de foto van een telefoonnummer dat u neerlegt.

U legt ook foto's neer van twee familieleden van uw ex-man, namelijk van F. (...) en van E. M. (...). De identiteitsgegevens van deze familieleden van uw ex-man vormen geen aanwijzing dat u in Georgië de bescherming van de autoriteiten tegen hem niet zou kunnen invoeren, en zijn zodoende ook geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

Uw eigen identiteitsdocumenten (geboorteakte A. (...), paspoort van uzelf en A. (...)) tonen identiteitsgegevens die niet betwist worden en die evenmin kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het huidige verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de eerste bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot (i) het poneren dat zij ernstig vreest voor haar leven bij een terugkeer naar Georgië, tot (ii) het verwijzen naar haar eerder gegeven verklaringen over de belaging en het geweld door haar ex-man en naar de door haar in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming neergelegde stukken zonder de motieven daarover in de eerste bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten en tot (iii) het voeren van een algemeen betoog over een gedeelde bewijslast en het voordeel van de twijfel, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Door voorts te citeren uit algemene informatie over de situatie in Georgië en over de corruptie binnen het Georgische rechtssysteem, doet verzoekster geen afbreuk aan de conclusie in de eerste bestreden beslissing dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht. De informatie waaruit verzoekster citeert, ligt immers in dezelfde lijn als deze waarop de eerste bestreden beslissing is gebaseerd en die wordt bevestigd in de meer recente informatie waaraan verwerende partij in haar op 10 april 2024 neergelegde aanvullende nota refereert. In de eerste bestreden beslissing en de aanvullende nota van verwerende partij wordt op basis van deze informatie gesteld dat het rechtssysteem in Georgië in transitie is en wordt erkend dat er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken. Desalniettemin wordt geoordeeld dat in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat de Georgische autoriteiten bescherming bieden, behoudens in specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is, wat voornamelijk zou voorkomen in 'highprofile'-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Verzoekster toont het tegendeel niet aan en toont evenmin aan dat zij zich in een dergelijke specifieke situatie bevindt.

Waar verzoekster betoogt dat de adjunct-commissaris zich op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden of onjuiste verklaringen pinte die niet van wezenlijk belang zijn, gaat zij uit van een foutieve lezing van de eerste bestreden beslissing. Daarin kan immers nergens worden gelezen dat verzoeksters verklaringen tegenstrijdig, vaag of onjuist zouden zijn. Verzoekster laat ook na te duiden welke specifieke verklaringen ten onrechte in de eerste bestreden beslissing als tegenstrijdig, vaag of onjuist zouden worden aangemerkt.

De stukken die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoekster, stukken 2 en 4-7), zijn dezelfde of liggen in het verlengde van de stukken die zij in de loop van de administratieve procedure reeds heeft neergelegd. Er wordt *in casu* niet betwist dat de ex-man van verzoekster bepaalde feiten heeft gepleegd ten aanzien van verzoekster en haar kinderen, doch dit gegeven doet geen afbreuk aan de vaststelling in de eerste bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht. Evenmin wordt betwist dat de oudste zoon van verzoekster, A. A. M., een ontwikkelingsachterstand heeft en verder moet worden opgevolgd, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de eerste bestreden beslissing dat (i) hieruit niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in Georgië in hoofde van verzoekster of haar minderjarige zonen en dat (ii) uit de documenten niet blijkt dat A. A. M. de hulp of begeleiding die hij nodig heeft in Georgië niet zou kunnen krijgen. Deze stukken werpen dan ook geen nieuw licht op de vaststelling dat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Bij haar op 12 april 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoekster nog fotokopieën van een "Certificat de nationalité" van de consulaire dienst van de Armeense ambassade in België van 11 augustus 2023 en van een "Certificate" van de Georgische ambassade in België van 28 juni 2023. Zij oppert in deze aanvullende nota dat zij in werkelijkheid niet de Georgische nationaliteit heeft, maar de Armeense nationaliteit. De Raad wijst er vooreerst op dat het hier fotokopieën betreft en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een relatieve bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien kan uit deze stukken hoe dan ook niet blijken dat verzoekster niet meer in het bezit zou zijn van de Georgische nationaliteit. Dit kan niet worden afgeleid uit het "Certificat de nationalité" van de consulaire dienst van de Armeense ambassade in België, waaruit enkel blijkt dat verzoekster de Armeense nationaliteit heeft en niet dat zij enkel de Armeense nationaliteit (en niet de Georgische nationaliteit) heeft. Het "Certificate" van de Georgische ambassade in België vermeldt dat verzoekster niet geregistreerd is als burger van Georgië en dat haar actieve status beëindigd is. Hieruit kan evenmin blijken dat verzoekster niet (meer) over de Georgische nationaliteit beschikt. De Raad wenst er verzoekster bijkomend aan te herinneren dat zij er ingevolge de op haar rustende medewerkingsplicht toe

gehouden is documenten en andere stukken ter staving van haar identiteit en vluchtrelaas zo spoedig mogelijk aan te brengen. Waar het “*Certificat de nationalité*” van de consulaire dienst van de Armeense ambassade in België dateert van 11 augustus 2023 en het “*Certificate*” van de Georgische ambassade in België dateert van 28 juni 2023, kan niet worden ingezien waarom verzoekster deze stukken niet eerder had kunnen bijbrengen of minstens gewag zou hebben gemaakt van het gegeven dat zij (mogelijks) in werkelijkheid niet de Georgische nationaliteit heeft. Het kan niet ernstig worden genoemd dat verzoekster middels een aanvullende nota kort voor de terechtzitting in het kader van onderhavig beroep stavingstukken bijbrengt die zij reeds veel eerder in de procedure had kunnen bijbrengen. Deze weinig proactieve houding doet vragen rijzen bij de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees. Overigens maakte verzoekster op geen enkel ogenblik – ook niet in haar aanvullende nota van 12 april 2024 – gewag van een vrees in haar hoofde of in hoofde van haar kinderen ten aanzien van Armenië. Zij toont dan ook niet aan dat de door haar bijgebrachte stukken kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het echtscheidingsvonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 31 oktober 2023 dat verzoekster bij haar op 12 april 2024 neergelegde aanvullende nota voegt, kan blijken dat verzoekster en haar ex-man uit de echt gescheiden zijn. De echtscheiding wordt *in casu* niet betwist, doch doet geen afbreuk aan de vaststelling in de eerste bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij in Georgië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de politie en het gerecht.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de eerste bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar volgend verzoek, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekster slaagt er bijgevolg niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.4. De tweede en de derde bestreden beslissing werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Te dezen werd verzoekster op 27 oktober 2021 bij het CGVS gehoord om te getuigen en de redenen aan te halen waarom haar minderjarige kinderen A. A. M. en A. M. niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, Georgië. Zij verklaarde dat haar kinderen niet in Armenië kunnen wonen omdat ze etnisch azeri zijn, dat ze vreest dat haar ex-man of zijn familie het hoederecht over haar kinderen zullen verkrijgen en dat zij haar kinderen islamitisch zullen dopen waardoor die als hooligans zullen opgroeien (adm. doss. A. A. M. en A. M., stuk 6, map met ‘Landeninformatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoekster ook nog te vrezen voor A. A. M. omdat hij psychische problemen (mogelijks autisme) en angstaanvallen heeft en er geen correcte behandeling is in Georgië (adm. doss. A. A. M. en A. M., stukken 7+A en 7+B, map ‘DVZ’, Extra vragen BMV, vraag 3). Ter ondersteuning van de verzoeken om internationale bescherming van haar minderjarige kinderen legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure een paspoort van A. A. M. en een geboorteakte van A. M. voor, alsook fotokopieën van een politieaangifte en van medische documenten (adm. doss. A. A. M. en A. M., stukken 5+A en 5+B, map met ‘documenten’).

In de tweede bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verklaarde namelijk in jouw naam dat jullie niet in Armenië kunnen wonen omdat jullie azeri zijn en er gepest zouden worden. Los van het feit dat je vrees moet beoordeeld worden ten aanzien van je land van herkomst, in jouw geval Georgië, werd reeds in het kader van het eerste verzoek van je ouders, waarvoor de beslissing definitief is, aangestipt dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer konden worden geëxtrapoleerd naar Georgië, en zelfs dat indien er in de toekomst (hypothetische) problemen hieromtrent naar boven zouden komen, dat jullie dan nog beschermingsmogelijkheden genieten in Georgië.

Verder verklaart je moeder dat ze vreest dat jij en je broer zullen opgevoed worden door je vader of zijn familie, als moslims, en dat jullie druggebruikers of criminelen zullen worden (CGVS p. 17-18). Deze motieven haalde ze ook aan in het kader van haar eigen vrees. Zoals werd gemotiveerd in de beslissing naar aanleiding van het tweede verzoek van je moeder, zijn er echter geen aanwijzingen dat je moeder geen beroep zou kunnen doen op de normale gerechtelijke procedures in verband met hoederecht, en zijn er evenmin aanwijzingen dat je vader of zijn familie in staat of bereid zouden zijn om de rechtbanken te manipuleren (zie motivering volgend verzoek I. K. (...), toegevoegd aan de blauwe map). Je moeders vrees dat jullie als criminelen of druggebruikers zouden opgroeien als jullie contact zouden hebben met of opgevoed zouden worden door je vader of zijn familie, is een blote bewering waar geen aanwijzingen voor zijn. En wat betreft haar vrees dat jullie als moslim zullen worden opgevoed moet worden benadrukt het gegeven van, hypothetisch, als moslim op te groeien geen vervolging vormt in de zin van de conventie van Genève, noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit vormt dus een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

Je moeder verklaart nog dat je een ontwikkelingsachterstand hebt waarvoor je in Georgië geen correcte behandeling zou krijgen (Extra vragen BMW, DVZ, vraag 3). Ook dat is echter slechts een blote bewering waarvoor je moeder geen bewijzen voorlegt, en het CGVS beschikt evenmin over elementen waaruit zou blijken dat je in Georgië niet zou kunnen worden begeleid.

Ten slotte blijkt uit een politie-aangifte die je moeder na het CGVS-gehoor opstuurde dat je in het opvangcentrum in België slachtoffer werd van seksueel misbruik door een medebewoner van het centrum. Ook dit is echter geen element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam verantwoordt, aangezien dit incident, hoe vreselijk ook, geen verband houdt met een vrees in Georgië.

De documenten die moeder in jouw naam neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je identiteitsgegevens uit je paspoort worden niet betwist. De documenten met betrekking tot je medische opvolging in Georgië tonen weliswaar aan dat je begeleiding nodig hebt, maar niet dat deze in Georgië niet beschikbaar is of dat de toegang ertoe je zou ontzegd worden. Over de politie-aangifte werd hierboven reeds gemotiveerd.”

In de derde bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit de verklaringen van je moeder op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verklaarde namelijk in jouw naam dat jullie niet in Armenië kunnen wonen omdat jullie azeri zijn en er gepest zouden worden. Los van het feit dat je vrees moet beoordeeld worden ten aanzien van je land van herkomst, in jouw geval Georgië, werd reeds in het kader van het eerste verzoek van je ouders, waarvoor de beslissing definitief is, aangestipt dat de spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer konden worden geëxtrapoleerd naar Georgië, en zelfs dat indien er in de toekomst (hypothetische) problemen hieromtrent naar boven zouden komen, dat jullie dan nog beschermingsmogelijkheden genieten in Georgië.

Verder verklaart je moeder dat ze vreest dat jij en je broer zullen opgevoed worden door je vader of zijn familie, als moslims, en dat jullie druggebruikers of criminelen zullen worden (CGVS p. 17-18). Deze motieven haalde ze ook aan in het kader van haar eigen verzoek. Zoals werd gemotiveerd in de beslissing naar aanleiding van het tweede verzoek van je moeder, zijn er echter geen aanwijzingen dat je moeder geen beroep zou kunnen doen op de normale gerechtelijke procedures in verband met hoederecht, en zijn er evenmin aanwijzingen dat je vader of zijn familie in staat of bereid zouden zijn om de rechtbanken te manipuleren (zie motivering volgend verzoek I. K. (...), toegevoegd aan de blauwe map). Je moeders vrees dat jullie als criminelen of druggebruikers zouden opgroeien als jullie contact zouden hebben met of opgevoed zouden worden door je vader of zijn familie, is een blote bewering waar geen aanwijzingen voor zijn. En wat betreft haar vrees dat jullie als moslim zullen worden opgevoed moet worden benadrukt het gegeven van, hypothetisch, als moslim op te groeien geen vervolging vormt in de zin van de conventie van Genève, noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit vormt dus een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

De documenten die moeder in jouw naam neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je identiteitsgegevens uit je geboorteakte worden niet betwist.”

Verzoekster brengt geen dienstige argumenten aan die de voorgaande motieven van deze beslissingen kunnen ontkrachten of weerleggen.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidige (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen, evenals om de eigen vluchtmotieven of feiten aan te halen die in hoofde van haar kinderen een apart verzoek rechtvaardigen. Zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 57/6/2, § 1, eerste lid, en 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) en houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN